

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg, 31. maj, 2018. Del I & II

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk,

*at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer!
...«*

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrer i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »*Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.*«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllere får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige

banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spycgate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »**Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign**«.

Frygt for bagslag sætter nu bestræbelser i gang på at tøjle den italienske krise

30. maj, 2018 – Visheden om et bagslag som følge af Londons/Bruxelles afvisning af de italienske valgresultater blev hurtigt erkendt, og der er flere panikbestræbelser i gang for at løse det.

Afstemninger i parlamentet indikerer, at den udpegede »teknokratiske« IMF-håndhæver Carlo Cottarelli som midlertidig premierminister totalt set ville få absolut ingen støttestemmer, med selv det Demokratiske Parti, der har indikeret, at det ikke ville stemme.

Ifølge Reuters citeredes Cottarelli af ANSA-nyhedsagenturet for at sige, at »nye muligheder for fødslen af en politisk regering var fremkommet« og antydede hermed, at en ægte regering stadig er mulig. »Disse omstændigheder, og også i betragtning af spændingerne på markederne, har fået mig til at afvente yderligere udviklinger«, sagde han.

Reuters siger, at Femstjernebevægelsen indikerer sin villighed til at »gentænke sin beslutning i weekenden om at trodse præsidentens veto og gå tilbage til valg«. De indikerede imidlertid, at »League-(Lega-)leder Matteo Salvini, der vokser frem i meningsmålinger, syntes at smide koldt vand på ideen om, at hans parti og 5-Stjerne igen kunne forsøge at danne en koalition«. Lega er gået frem med 8 % i meningsmålinger i forhold til sit valgresultat med 28 %, alt imens M5S har over 32 % og måske også går frem i nye valg, hvilket ville give koalitionen et stærkt flertal.

Det ser ud til, at M5S er villig til at forsøge at finde en

anden økonomiminister end Savona, hvis euroskeptiske synspunkter angiveligt skulle have været grunden til præsident Mattarellas (dvs., de udenlandske investorers) afvisning af den foreslåede regering. Men en toprådgiver til Lega-leder Salvini har imidlertid sagt til Reuters, at de ikke ville opgive Savona.

Reuters tilføjer: »Den Europæiske Centralbank holder nøje øje med markedsderouten og den politiske krise, der nu oversvømmer Italien, men ser ingen grund til at intervenere på nuværende tidspunkt, siger kilder.«

Uden nogen støtte til Cottarelli, hvis der ikke kommer en ny aftale, kunne nyvalg blive afholdt så tidligt som i slutningen af juli.

Eurokrater forsøgte også at iscenesætte et kup i Østrig, men mislykkedes

30. maj, 2018 – En Schiller Institut-kilde i Østrigs maskinindustri har til nærværende nyhedstjeneste sagt, at hans land havde været udsat for de samme forsøg på tvang fra finansmarkedernes og eurokraternes side, der nu udøves over for Italien, for at tvinge euroskeptikere ud af landets regering. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen nedlagde imidlertid ikke veto mod dannelsen af en ny regering sidste december, med den euroskeptiske koalitionspartner Frihedspartiet. EU's tvangsgreb lykkedes ikke i Wien.

Ud over partiets politikker for euroen og EU, var Frihedspartiet også blevet angrebet for sine synspunkter vedr.

Rusland og dets opposition mod EU's sanktioner mod Rusland.

Kilden sagde, at Østrigs neutrale status gør landet særlig følsomt over for udefrakommende pres, såsom dem, der kommer fra Bruxelles, og at det er grunden til, at Frihedspartiets kandidat Norbert Hofer, der nu er transportminister, næsten blev stemt ind som Østrigs nye præsident i Østrigs præsidentvalg i 2016.

Foto: Østrigs præsident, Van der Bellen.

City of Londons tåbelige kup mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratiske valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk

politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliterne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at vetoe eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskarak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskriser, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Den Europæiske Centralbank iscenesatte et kup imod den legitime italienske regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Dette er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske

Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt, som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et

regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvinge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet. Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at

eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live, gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer

i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse,

gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er **LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.**

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping

vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæsteobservatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Endnu et ECB-kup i Italien

28. maj, 2018 – Det, der skete i går i Italien, kan med rimelighed beskrives som et kup. Den, der udførte kuppet, var statspræsident Sergio Mattarella; men den, der trak i trådene, er den Europæiske Centralbank.

Typisk for den generelle mediedækning, så hylder den tyske finansavis *Handelsblatt* Mattarella: »Italiens statspræsident gjorde det rigtige – *Forza Mattarella!*« *Handelsblatt* taler om det politiske kaos, der har domineret Italien i ugevis, og ignorerer det kaos, der har domineret Tyskland i månedsvis. »Sergio Mattarella har fuldt ud udnyttet sit embedes og forfatningens beføjelser og har forhindret en populistisk koalition i Italien« (*»Forza Mattarella!«* er ligesom et tilråb ved en sportsbegivenhed: »Kom så, Mattarella!«)

Avisen *Il Giornale* beretter om en fortrolig udtalelse fra Matteo Renzi, tidligere premierminister (2014-2016), til en medarbejder og sagde, »Mattarella lytter for tiden meget til Draghi og Visco«, med henvisning til hhv. præsidenten for ECB og guvernøren for Italiens Centralbank.

Mattarellas egen tale er den rygende pistol. Den var en blanding af en opstemt tale og 'fake news', leveret som et terrorist-budskab. Her følger de relevante passager:

»Jeg var enig i og godkendte alle forslag til

ministerposterne, med undtagelse af økonomiministeren. Udnævnelsen af økonomiministeren udgør altid et omgående budskab, enten et tillids- eller et advarselsbudskab, til økonomiske og finansielle operatører.

»For dette ministerium udbad jeg mig, at man pegede på en fremtrædende, politisk repræsentant for flertallet, i overensstemmelse med den politiske aftale. En repræsentant, der – udover personlig agtelse og betydning – ikke ses som tilhænger af en ofte manifesteret linje, som kunne provokere, sandsynligvis eller endda uundgåeligt, Italiens exit af euroen
...

»Vores usikre position i euroen har alarmeret italienske og udenlandske investorer og indskydere, der har investeret i vore statsobligationer og i vore selskaber. Den daglige stigning af udbredelsen øger vores statsgæld og reducerer mulighederne for, at regeringen kan afsætte midler til nye, sociale interventioner. Tab på aktiemarkedet, dag efter dag, ødelægger resurser og opsparinger i vore selskaber og hos dem, der har investeret i dem, og skitserer konkrete risici for vore borgeres og italienske familiers opsparede midler.

Vi må også være på vagt over for truslen om en stærk stigning af renterne på ejendomsværdipapirer, og over for selskabernes finansiering. Mange af os kan huske, da, før den Europæiske Monetære Union, bankrenterne nåede op på næsten 20 %.

Det er min pligt i udførelsen af den forfatningsmæssige opgave med at udpege ministre at sørge for beskyttelse af italienske opsparinger.

... Medlemskab af euroen er et valg af den yderste vigtighed for vort lands og vor ungdoms fremtid: Hvis man ønsker at diskutere det, må man gøre det åbent og dybtgående, også, fordi det ikke var et spørgsmål i valgkampen.«

Mattarella ignorerede åbenlyst en udtalelse, som økonomen Paolo Savona tidligere var kommet med, og som var publiceret

af scenarieeconomic.it, og i hvilken Savona gjorde det klart, at han ville holde sig til koalitionsprogrammet, som ikke sætter spørgsmålstegn ved Italiens medlemskab i euroen eller i EU.

Dette viser, hvor rædselsslagne de europæiske eliter er; og man kan forvente, at de vil gøre hvad som helst for at bevare deres magt.

Foto: Præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi, (venstre) og guvernør for en Italienske Centralbank, Ignazio Visco.

Finanskredse nedstemmer regering for Italien; Endnu et skridt hen imod finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 27. maj, 2018 – Den Europæiske Centralbank og Londoncentrerede »finanskredse« har, idet de tramper på demokrati og sandsynligvis også den italienske forfatning, brugt Italiens statspræsident som deres marionet i blokeringen af en klar flertalsregering. Den åbenlyse årsag: Den kunne krænke de forkrøblende regler for euroen i sin forfølgelse af reel, økonomisk vækst, eller endda beslutte at forlade Eurozonen.

Med sin afvisning af koalitionsregeringen mellem partierne Lega og Femstjernebevægelsen, som havde kvalificeret sig gennem et vælgerflertal i valgene den 4. marts og gennem et flertal i parlamentet, har statspræsident Sergio Mattarella

åbenlyst indrømmet, hvem, det er, der har ført hans hånd. Han sagde, at finansskredse og udenlandske investorer i italienske statsobligationer havde et intenst had til regeringens nominerede finansminister og dennes potentielle brud med Eurozonen. Italienske statsobligationer købes for det meste af store banker i London og Europa og sælges for likvider til den Europæiske Centralbank, som nu besidder dem.

Vælgerne fra »finansskredsene« var de eneste, der talte, denne gang.

Men hvad er det, der foregår i disse »finansskredse«? De er ved at blive kvalt i højspekulativ selskabs-'junkgæld', og i derivatkontrakter på denne gæld; nu driver rentestigningen i dollar dem mod massive betalingsstandsninger og sammenbrud af banker.

Se på Deutsche Bank, den største bank i Tyskland, der rent faktisk kontrolleres fra dens investeringsbankafdelinger i London. For to måneder siden beordrede den Europæiske Centralbank (ECB) Deutsche Bank til at udarbejde et »nødscenarie« for at afslutte sin investeringsbank; ECB vidste tydeligvis, der var noget alvorligt galt i banken, som har verdens største eksponering til derivater. Nu fyrer Deutsche Bank så ansatte *en masse* fra sin investeringsbank, den afdeling, der har været drivkraften for hele banken i 15 år (og på det seneste, drivkraften bag store tab). To analytikere var, for CNBC, enige om, at bankens aktier og kapital, der for nylig faldt fra 26 mia. til 21 mia. euro, meget snart kunne nå nul »med meget dårlige konsekvenser for internationale markeder i en nær fremtid«.

Tiltag fra Tysklands side for en reorganisering af Deutsche Bank, i overensstemmelse med præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches forslag i *EIR* i 2016, bliver nu den eneste måde, hvorpå bankens kollaps og dets forgreninger til det transatlantiske banksystem i London og på Wall Street, kan stoppes.

Disse tiltag – som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling for at fraskille investeringsgrenene, til beskyttelse af den industrielle/kommercielle udlånsbank – ville være forbudt under Eurozonens regler og regler for bankopløsning, inkl. nye regler, som Eurozonen i øjeblikket er ved at vedtage!

Det samme er tilfældet med banker i hele finanssystemet, der er eksponeret til den enorme »alting-boble« med spekulativ gæld, der nu er ved at blive giftig.

Det, som den nu afviste italienske regering »truede« med at gøre ved at modsætte sig disse regler og endda ved at forlade Eurozonen, om nødvendigt, er et skridt mod den eneste løsning for at forhindre endnu et krak, værre end i 2008.

Denne løsning fremlægges i Lyndon LaRouches »Fire Love« for at genrejse den produktive vækst og videnskabelige/teknologiske gennembrud, og som blev udgivet i 2014 med en understregning af økonomien USA, hvis finanssystem befinder sig i samme farefulde tilstand. Præsident Trump har, tilbage i 2016, krævet ét af disse skridt, nemlig genindførelsen af Glass/Steagall-loven; han har talt om et andet, nemlig byggeri af ny, økonomisk infrastruktur for Amerika. Men handling har ikke været til rådighed, med britiske efterretning, der har udløst voldsomme angreb mod hans præsidentskab og forsøgt den form for kup, som de netop har set, lykkedes mod Italien.

Vælgerne i begge disse nationer står nu over for valg, hvor de må gennemtvinge de handlinger, som LaRouche har foreslået, og ikke tillade noget som helst at afskrække dem.

Foto: Den Europæiske Centralbank, Frankfurt, Tyskland.

Italiens statspræsident vetoer Savona; Conte-regeringen mislykkes

27. maj, 2018 – Den italienske statspræsident Sergio Mattarella handlede som en forræder mod Italien og en marionet for Imperiet ved at afvise listen over ministre, som blev fremlagt af den aktuelle premierminister Giuseppe Conte, der dernæst opsagde sit mandat.

I sin officielle erklæring sagde Mattarella, at han accepterede alle ministre undtagen Paolo Savona som finansminister og retfærdiggjorde dette med Savonas kendte holdninger, som kunne have ført »til Italiens exit af euroen«. Dernæst tegnede Mattarella et hysterisk billede af investorer, der flygtede, aktiemarkedet, der kollapsede, rentestigningerne, der spredtes og »sparerne«, som truedes, som et resultat af det budskab, Savona ville sende ved at sidde i regeringen.

(Præsidenten har magt til at afvise medlemmer af det foreslåede regeringshold, men ved at gøre dette, er han bundet af parlamentets vilje. I dette tilfælde er den foreslåede finansministers synspunkter identiske med den af parlamentet udtrykte vilje.)

Forud for Mattarellas annoncering, havde der være en utrolig indblanding. Den franske præsident Emmanuel Macron havde ringet til Conte for at presse ham til at droppe Savona. Det mest sandsynlige perspektiv er nu et teknokratisk kabinet, som imidlertid vil blive nedstemt af parlamentet og derfor vil have mandat til at udskrive snarlige valg.

Foto: Den euroskeptiske Paolo Savona, der af Conte-regeringen var udpeget til finansminister. Savona er økonom og universitetsprofessor.

Tysk hysteri over Italien: Enden på euroen er nær!

23. maj, 2018 – Den store mulighed for en ny, »statsgælds-skabende« italiensk regering, sammensat af Lega og Femstjernepartiet, er et »mareridt« for Tyskland, lyder kommentarerne fra sidstnævntes mainstream-medier; i særdeleshed, hvis den nye, italienske finansminister skulle gå hen og blive Paolo Savona, manden, der siger, at »euroen er et tysk fængsel«, er enden på eurozonen nær, advarer medier. En italiensk folkeafstemning om euroen kunne også blive afholdt – tilstrækkelig grund til, at mange bliver hysteriske. *Bildzeitung* tilføjer endnu en rædsel til sit portræt af den nye regering: Legas partiformand Matteo Salvini er en »Putin-fan«.

Direktør for IFO (det tyske erhvervstillidsindeks) Clemens Füst, der også er økonomisk chefrådgiver til den tyske regering, sagde, at eurosystemets fremtid nu er alvorligt truet og opfordrer indtrængende finansmarkederne til at kalde italienerne til orden. Vicepræsidenten for det tyske industrikammer Achim Dercks udtrykte sin absolut største bekymring over udsigterne til politikker, som kommer fra den nye italienske regering. Europaparlamentets CDU-seniormedlem Elmar Brok fremlægger allerede rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse. Mange italienere vil dernæst forsøge at flytte deres indeståender til andre lande, for at beskytte dem fra kaos.« Brok advarer imod nogen som helst solidaritet med den nye, italienske regering; en hård holdning kræves: »Der er tegn på storm.« Tja, husk på, at Brok var blandt dem, der i februar 2014 støttede Maidan-stormtropperne mod den valgte præsident, Viktor Janukovitj – tænker Brok på en finanskrig for også at

fremtvinge et regimeskifte i Rom?

Daniel Caspary, formand for CDU-CSU-gruppen i Europaparlamentet, opfordrede til en finanskrig mod Italien, ifald den nye regering holder fast ved sine planer: »Om nødvendigt vil finansmarkederne skubbe dem tilbage på dydens smalle sti.« Dette skal ses sammen med en forventning om, at den nye, udpegede premierminister Conte er en politisk letvægter mod de to sværvægttere, Macron og Merkel. Finanskrig mod italienske banker foregår allerede: Intesa San Paolo tabte 12 % i aktieværdi på markedet, og Unicredit 7,5 %.

Nogle eksperter, som f. eks. ved Brueghel-instituttet i Bruxelles, advarer imidlertid om, at, hvis EU og Eurozonen strammer tommeskruerne for hårdt, kunne italienerne blive endnu mere oprørske, og desuden kunne krisen sprede sig ind i Spanien og andre sydeuropæiske lande og skabe en situation, som ikke længere kunne håndteres.

Mulig ny italiensk regering kunne forandre Europa

22. maj, 2018 – Hvis den nye italienske regering, dannet mellem de populistiske partier M5S (Femstjernebevægelsen) og Lega, bliver til virkelighed, kunne det vælte EU's hølæs. Selv om dens anti-EU-holdninger er blevet udvandet pga. pres fra Bruxelles, formidlet gennem den italienske republiks præsident Sergio Mattarella, så kræver »Kontrakten for en regering for forandring«, underskrevet af lederne af M5S og Lega, hhv. Luigi Di Maio og Matteo Salvini, forandringer i udenrigspolitik og den økonomiske politik som, dersom de gennemføres, ville bryde EU's geopolitiske intriger og EU's

nedskæringspolitik.

Kontrakten karakteriserer Rusland som en potentielt mere relevant økonomisk og kommerciel partner og kræver en ophævelse af sanktionerne. Med hensyn til Bruxelles, så foreslår den at eftergå EU's jurisdiktioner ved at tilbagelevere til medlemslandene de jurisdiktioner, der ikke på effektiv vis kan styres på unionsplan.

På den økonomiske side anbefaler kontrakten budgetfleksibilitet og en national investeringsbank; og sidst, men bestemt ikke mindst, bankopdeling: »Vi må gå over til et system, i hvilket detail-kreditbanken (dvs. alm. kommerciel bankvirksomhed, der servicerer den almene offentlighed, -red.) og investeringsbankvirksomhed er adskilt, både med hensyn til den form for aktiviteter, de bedriver, og ligeledes med hensyn til supervision.«

Dette er første gang, at bankopdeling (Glass/Steagall-loven) har været en del af et regeringsprogram. Både Lega og M5S havde faktisk Glass-Steagall i deres valgprogrammer, og så mange som 135 valgte repræsentanter, både på nationalt og lokalt plan, mest Lega-medlemmer, men også et par M5S-repræsentanter, har underskrevet en appel for Glass-Steagall, som i 2017 blev lanceret af den italienske LaRouche-bevægelse, Movisol.

En gennemførelse af Glass-Steagall ville være den enkeltstående regeringshandling, der kan gøre det af med det globale finanskasino, som kannibalisierer realøkonomien. Men for at Italien som et EU-medlem skulle kunne gøre dette, betyder det, at landet er nødt til at overtræde EU-lovgivning, som fastslår »universalbanken« som den eneste model, der kan få koncessionsbevilling. Det ville svare til at udtræde af EU eller fremtvinge en ændring af EU's traktat.

På grund af dette, og pga. den russiskvenlige udenrigspolitik, har EU-regeringsfolk og »eksperter« responderet med trusler.

Den 20. maj udtalte den franske økonomiminister Bruno Le Maire, at, hvis forpligtelserne med hensyn til statsgæld, budgetunderskud og bankkonsolidering ikke opretholdes af Italien, er hele Eurozonens stabilitet truet. Dette fulgtes op af EU-parlamentets Europæiske Folkepartis (Kristendemokrater) gruppeleder Manfred Weber, der sagde, at italienske populistler leger med ilden med Italiens statsgæld. Den kendte tyske økonom Hans-Werner Sinn citeredes for at sige, »Dette vil føre til den Europæiske Unions ødelæggelse og bringe AfD [højrefløjsspartiet Alternativ for Tyskland] til magten i Tyskland.«

Alberto Bagnai, senator i sit første år, og som er en progressiv økonom, der sluttede sig til Lega med det formål at gennemføre sin pro-uafhængighedskamp, forklarede i et radiointerview: »Vi ønsker ikke at føre krig mod nogen, hverken ECB eller Europa. Vi ønsker simpelt hen at sætte vort land i en sådan tilstand, at det kan rejse sig økonomisk og udtrykke sit potentiale.«

Foto: Lederne af de italienske partier M5S og Lega, hhv. di Maio (venstre) og Salvini, der har underskrevet en regeringskontrakt.

**EU's udenrigspolitiske chef
Mogherini besvarer
EU-parlamentsmedlems
forespørgsel om Kiev-regimets**

undertrykkelse af Vitrenkos PSPU-oppositionsparti

24. april, 2018 – EU-kommissionens vicepræsident og høje repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik Federica Mogherini har besvaret en forespørgsel fra 20. februar, fra medlem af EU-parlamentet, Marco Zanni (Italien), om Kiev-regimets angreb mod Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU), der ledes af Natalia Vitrenko.

Selvom hun udtaler, at hun ikke kan tale om en igangværende retslig procedure, så går Mogherinis svar længere end til blotte formaliteter, og hun udtaler, at hun er bevidst om sagen, og at Ukraine forventes at overholde demokratiske regler, inklusive regler for politiske partier.

Her er teksterne på Zannis forespørgsel (E-001025) og Mogherinis svar:

»Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) blev etableret i 1996 og har siden da opereret i overholdelse af Ukraines love og Forfatning.

På sine tre seneste kongresser har PSPU ændret sine vedtægter, sit program og sine lederskabsorganer, for at overholde nye regler 'Om politiske partier i Ukraine' og 'Om fordømmelse af kommunistiske og nationalsocialistiske (nazistiske) totalitære regimer og forbud mod propaganda for deres symboler'.

Justitsministeriet har modtaget den krævede dokumentation, men har afvist ændringerne og nægtet at kommentere og forklare, hvordan beslutningerne, der blev vedtaget på de tre kongresser, skulle være i modstrid med de nye ukrainske love.

I juli 2017 henvendte PSPU sig til Distriktsadministrationsdomstolen for byen Kiev, for at klage over Justitsministeriets beslutning.

I betragtning af, at PSPU-aktivitet, inklusive deltagelse i valg, de facto er blevet stoppet siden 2015, og i forventning om en domstolsafgørelse,

Beder vi [Høje repræsentant] VP (vicepræsident) / AR om at finde ud af:

- om de kender til spørgsmålet, inklusive gennem EU-delegationen i Ukraine og EU's konsulterende mission;
- om de ikke mener, at udviklingerne repræsenterer en alvorlig overtrædelse af friheden til meninger og politiske ytringer, eftersom PSPU er et af hovedoppositionspartierne.«

Mogherinis svar:

»På vegne af Kommissionen (24.4.2018)

Den høje repræsentant/vicepræsident er bevidst om sagen, og kan ikke tale om en igangværende retslig procedure.

Total overholdelse af internationale forpligtelser er en integreret del af værdibaserede relationer mellem den Europæiske Union og Ukraine. Fundamentale frihedsrettigheder behandles systematisk på alle niveauer i udvekslinger mellem Unionen og Ukraine, sag for sag. Den Europæiske Union opmuntrer og støtter demokratiske reformers gennemførelse i landet. I denne sammenhæng bør *internationale regler om politiske partiers frihedsrettigheder og aktiviteter behørigt respekteres*. (Fremhævelse tilføjet.)

Foto: EU-parlamentsmedlem fra Italien, Marco Zanni.

Tyskland og EU promoverer vedvarende energi for Afrika

26. marts, 2018 – Den nyligt oprettede Africa Energy Guarantee Facility (AEGF) vil levere de første, dedikerede genforsikringer for projekter for »vedvarende energi« i hele Afrika. Fællesinitiativet vil takle hovedinvesteringsudfordringer, der holder afgørende energiinvesteringer tilbage i hele Afrika og som tidligere blev lanceret på Munich Re forsikringshovedkvarterer i München af dr. Werner Hoyer, præsident for den Europæiske Investeringsbank, dr. Doris Höpke, medlem af bestyrelsen for Munich Re, George O. Otieno, adm. dir. for African Trade Insurance Agency (ATI).

AEGF vil på signifikant vis styrke privat investering i sådanne projekter, som både vil udvide adgang til »ren energi« og bidrage til at opnå FN's mål for bæredygtig udvikling. Planen vil støtte nye investeringer fra den private sektor i kvalificeret vedvarende energi, energieffektivitet og projekter for adgang til energi i 25 subsahariske afrikanske lande, i størrelsesordenen \$1,4 mia. Hvor disse penge skal gå til hundreder af små, lokale projekter, så er den kinesiske fremgangsmåde imidlertid ganske anderledes, som det f.eks. ses i det nye vandkraftprojekt i mellemklassen i Guinea, der skal finansieres med nogenlunde samme beløb.

EIB-chef Hoyer: »Investering i vedvarende energi i Afrika er afgørende for at forbedre adgangen til energi, nedbringe energiregningerne og styrke deployeringen af vedvarende energi. Dette spændende nye partnerskab mellem EIB, Munich Re og ATI kombinerer teknisk, finansiel og sektorerfaring og lokalkendskab, der er afgørende for at takle investeringsbarrierer. Som EU-bank er EIB forpligtet til at støtte vedvarende energi for Alle, og African Energy Guarantee Facility har etableret en tydelig model for partnere til at

tilslutte sig, og for andre til at følge efter.«

»Hvordan man udmanøvrerer gale Theresa Mays march mod Tredje Verdenskrig« Helga Zepp-LaRouche i internationalt webcast; 29. marts, 2018

Xi Jinping har, i alle sine skrifter, i alle sine taler, understreget, at dette »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid« er baseret på total respekt for det andets lands suverænitet, total respekt for den andens samfundssystem, og der kommer ingen bestræbelse på at påtvinge noget andet land den kinesiske model. Det er ganske enkelt, at Kina har tilbudt især udviklingslandene at hjælpe dem til at overvinde deres underudvikling. Det er et win-win-samarbejde, hvilket er grunden til, at 140 lande i mellemtiden samarbejder med dette, for det er naturligvis i Kinas interesse – for det er en stor befolkning, et stort land, en meget rig kultur, 5.000 års meget rig kulturtradition, så det er et af verdens store lande, og måske endda det vigtigste, i betragtning af dets befolknings størrelse.

Men de påtvinger ikke nogen det, de anser for at være »kinesiske karaktertræk« – helt forskelligt fra de neokonservative og de neoliberale, der havde regimeskifte,

'farvede revolutioner', eksport af 'demokrati' og det, de kalder »menneskerettigheder«. Folk bør virkelig ikke være fordomsfulde, men bør se på det med friske øjne, selv læse Xi Jinpings taler. ...

Download (PDF, Unknown)

**Briterne satser på
konfrontation med
Rusland i overensstemmelse
med
'The Great Game' – det store
spil;
Det er modbydeligt og
usikkert
og kan give bagslag**

Leder fra LaRouchePAC, 27. marts, 2018 – For enhver, der ikke er en sinke, er den modbydelige natur af premierminister Theresa Mays og kohorters Skripal-forgiftnings- og anti-

Ruslandsmobilisering en åbenlys »Great Game«-manøvre for at forhindre den potentielle realisering af en amerikansk-russisk hældning over mod »Nye Silkevejsrelationer«, for fred og for udvikling. Hele Mays anti-russiske, internationale mobilisering er blot en ny fase af det igangværende Trump-gate kupforsøg, med det formål at bringe det amerikanske præsidentskab til fald. Briterne er ligeledes i centrum for gennemførelsen af denne fase: MI6, Christopher Steele, Richard Dearlove, Sir Andrew Wood, Robert Mueller og andre håndlangere.

Der er ingen legale belæg for Theresa Mays kampagne for at anklage Rusland for forgiftningen i Salisbury den 4. marts – ingen beviser, ingen analyse, ingen juridiske standarder. May selv var politisk på vej ned og ud, inden for ganske få dage, indtil denne beskidte operation blev lanceret; og nu forventes verden at hylde hende som en »anti-Ruslands-heltinde«.

»Det er modbydeligt; det er usikkert«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag og bemærkede, at dette tydeligvis er briterne, der anstifter konfrontation. »Vi kan få det til at give bagslag«, sagde hun. Hold fast i sandheden og brug ethvert middel til at afsløre den onde hensigt og dens gerningsmænd.

Det er rent strategisk meget vigtigt, at den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov i dag gentog, at den forpligtelse stadig er aktiv, som fornylig blev indgået af den russiske præsident Vladimir Putin og præsident Donald Trump, til en dialog om stabilitet og sikkerhed. Det forholder sig således, på trods af gårsdagens amerikanske, pro-britiske ordre til udvisning af 60 russiske diplomater og lukning af det russiske konsulat i Seattle. Ryabkov sagde i dag, rapportret i Sputnik, »Vi har brug for denne dialog, præsidenterne for vore lande talte om det i en telefonsamtale for et par dage siden. Vi opgiver ikke denne dialog, vi vil bevare den.« Herudover fordømte Ryabkov USA's udvisninger.

I løbet af de seneste 24 timer har ledere i andre lande udtalt

sig imod denne briternes 'udsmidning af bumser'. Den østrigske kansler Sebastian Kurz sagde i dag, at hans nation ikke ville udvise russiske diplomater. Han sagde, at Østrig traditionelt er et neutralt land; det er en bro mellem Øst og Vest. Diplomater er velkomne og nødvendige i Østrig.

Der høres også udtalelser imod det britiske/EU-fremstød for konfrontation med Rusland internt i selv Tyskland, og ligeledes i Italien. Det rapporteres, at på EU-topmødet for statsoverhoveder i Bruxelles den 22.-23. marts, fremlagde May og den tyske kansler Angela Merkel krav om nye, skrappe sanktioner mod Rusland, men at dette blev blokeret som værende forkert af den italienske premierminister Paolo Gentiloni. Dernæst rejste han hjem, og på trods af, at han er afgående leder, udviste han to russiske diplomater og demonstrerede således det intense pres, der lægges på de europæiske ledere af briterne og deres kohorter internt i USA. Denne handling blev prompte fordømt af andre i Italien som værende forkert og som en »præmatur« dom.

Torsdag vil Trump besøge det nordøstlige Ohio for at tale om infrastruktur. Dette er i hjertet af Rustbæltet, som ville blive transformeret til et kraftcenter under betingelser, der afgøres af USA's samarbejde med USA og Rusland og Kina under Bælte & Vej Initiativet, og med **LaRouches Fire Love**.

Foto: Premierminister Theresa May mødtes med præsident Trump på Davos Økonomiske Verdensforum, 25. jan., 2018.

EU ønsker at bryde de

Baltiske Staters forbindelse til russisk energinet

23. marts, 2018 – Polen og de tre Baltiske Stater er forblevet integreret i det russisk-belarussiske el-net, efter Sovjetunionens og blokkens Council for Mutual Economic Assistance, eller Comecons, opløsning. EU ønsker at gøre en ende på det nu, med skabelsen af et separat el-net mellem Polen og de tre Baltiske Stater, og som bryder de eksisterende forbindelser til Belarus og Rusland. Præsidenterne for disse fire lande mødes i dag med EU-kommissionen i Bruxelles for at sætte projektet i gang. Det forventes også, at de fire stater vil gentage deres indsigelse mod byggeriet af Nord Stream 2-gasledningen på havbunden af det Baltiske Hav (Østersøen) mellem Rusland og Tyskland.

Valget i Italien: En aftale om Glass-Steagall kunne føre til en solid regering

Af Liliana Gorini, forkvinde for Movisol (LaRouche-bevægelsen i Italien).

7. marts., 2018 – Resultaterne af parlamentsvalgene i Italien den 4. marts udgør endnu et politisk jordskælv, der beviser, at det gamle paradigme og etablisementet er ude, og befolkningen søger et nyt paradigme. De sande vindere af valgene er Femstjernebevægelsen, med Luigi Di Maio (31 år),

som fik 32 % af stemmerne og op til 50 % i Syditalien og blandt de unge, og Lega, med Matteo Salvini, som fik 17 % af stemmerne og kom foran Silvio Berlusconi og overtog lederskabet af højrefløjskoalitionen (der med fire partier har sammenlagt 36 % af stemmerne). Begge resultater var uventet, især, fordi der var en meget stærk kampagne imod både Salvini og Di Maio på vegne af »markederne« og den Europæiske Union, som angreb dem for at være populistiske, og hvor EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker fra Bruxelles to gange blandede sig i de italienske valg og advarede om den »ikkeoperationsdygtige regering«, som ville komme ud af dem.

De absolutte tabere er Matteo Renzi, tidligere premierminister og leder af det Demokratiske Parti (PD), der gik fra 40 % ved det seneste valg til Europaparlamentet til 19 % af stemmerne, og Silvio Berlusconi, også tidligere premierminister og leder af Forza Italia (82 år), som kun fik 14 %, efter Lega. Både Renzi og Berlusconi havde ført kampagne for et stærkere Europa, og hvor Berlusconi to gange fløj til Bruxelles for at forsikre den Europæiske Union om sin plan om at holde sig til Maastrichttraktaten og adlyde alle ordrer, der kommer derfra, og med Renzi, der proklamerede en ikkeeksisterende økonomisk genrejsning og angreb Femstjernebevægelsen og Lega som værende »ekstremistiske« pga. deres anti-euroholdninger.

Renzis hovedbekymring, som bankernes mand, var ikke så meget deres holdning til euroen, som blev opblødet i kampagnens sidste uger, men derimod det faktum, at både Femstjernebevægelsen og Lega har Glass-Steagall og en statsbank, hvilket er to af LaRouches Fire Love, i deres valgprogram. Kandidater og ledere af begge partier har fuldt og helt støttet LaRouches forslag, også i et brev til præsident Trump, i hvilket de beder ham holde sit valgløfte om at ophæve Dodd-Frank og genindføre Glass/Steagall-loven, for »ikke alene at gøre Amerika stort, men også hele verden«.

Di Maio og Di Battista, en anden leder af Femstjernebevægelsen, talte åbent om Glass-Steagall i

offentlige taler under kampagnen, med Di Battista, der rejste dette forslag på nationalfjernsyn, bedste sendetid, to dage før valget. Mange af de 11 million italienerne, der stemte på dem, gjorde det også af denne grund, fordi de væmmedes ved det faktum, at Renzi fandt milliarder af euros til at redde banker, inkl. banker, der var knyttet til hans egen familie, med sit »*decreto salva banche*« (dekret til bankers redning), men investerede meget få eller ingen penge i genopbygningen af de jordskælvshærgede områder, eller i nye jobs, især i Mezzogiorno, hvor arbejdsløsheden er oppe på 20 %. Det samme gælder for Legas vælgere, selv om Salvinis forslag om at standse flygtninge i at komme ind i dette tilfælde også medvirkede til hans sejr. Både Femstjernebevægelsen og Lega krævede en debat om Glass-Steagall i det italienske parlament i marts, 2017, og som blev standset af det Demokratiske Parti, der havde formandsskabet i finanskomiteen, angiveligt som resultat af en aftale mellem Renzi og Merkel, da de mødtes i Firenze i 2015, om at holde Glass-Steagall ude af debatten.

To dage efter valgene blev Renzi tvunget til at gå af som partileder, men han meddelte stadig i en pressekonference, at han ville »nedlægge veto mod enhver regeringsalliance mellem det Demokratiske Parti og Femstjernebevægelsens ekstremister«, som, på dette tidspunkt, ville være den eneste mulighed for at danne en regering. Uden støtte fra det Demokratiske Parti, som stadig er det næststørste efter Femstjernebevægelsen, vil hverken Di Maio eller Salvini og den højrefløjskoalition, han leder (som tilsammen giver 36 % af stemmerne, fra fire partier, men som stadig er under de 40 %, der kræves af den nye valglov) være i stand til at danne regering.

Renzis linje ses som »selvmorderisk« af mange fra partiet, inkl. Apulias guvernør, Michele Emiliano, der repræsenterer partiets venstrefløj, og som sagde, »Renzi risikerer at fremprovokere en katastrofe og ødelægge PD, hvis han forhindrer partiet i at støtte en Femstjernebevægelsesregering« og ignorerer 11 million italieneres stemme, af

hvilke halvdelen kommer fra det Demokratiske Parti. Men det er præcis grunden til, at vælgerne to gange har stemt Renzi ud, i dec. 2016 med folkeafstemningen om hans forslag til ændringer af den italienske forfatning, og igen den 4. marts. Som jeg skrev allerede dengang (i en erklæring med titlen, »Questo è Il Fin di Chi Fa Mal«, »Det her er slutningen på dem, der begår ondskab«); dette er (operaen) Don Juan-princippet i politik; hvis politikerne bliver ved med at ignorere kendsgerningen med fattigdom og arbejdsløshed, ikke viser nogen empati for befolkningens vanskeligheder, så vil naturlig lov (som det udtrykkes i Mozarts opera af Kommandanten) straffe dem. De kan forsøge at give russerne skylden, som Hillary Clinton gjorde, og nogle forsøgte også i Italien og påberåbte en ikkeeksisterende indblanding i de italienske valg fra de russiske trolde; men fejlen er udelukkende deres egen.

Men, hvis Femstjernebevægelsen ønsker at være en troværdig regeringsstyrke, så må den droppe sin modstand mod store infrastrukturprojekter. I realiteten er det kun gennem en stor infrastrukturplan for Mezzogiorno, inkl. broen over Messinastrædet mellem Italien og Sicilien, en opgradering af jernbanenettet til moderne højhastighedskapacitet, en opgradering af havne, energiproduktion med høj energigennemstrømningstæthed, osv., at en genrejsning af den italienske økonomi er mulig, med jobskabelse og øget produktivitet.

Roosevelts Glass/Steagall-lov, som Femstjernebevægelsen inkluderer i sit program, var en del af en New Deal, baseret på præcis den form for store infrastrukturprojekter, som Femstjerne hidtil har været imod. For eksempel var Golden Gate Broen, hvis konstruktion blev promoveret af den italienske borgmester for San Francisco, ét af de mange sådanne New Deal-infrastrukturprojekter, hvis ækvivalent i dag ville være Messinabroen.

Mange iagttagere frygter nu en økonomisk krig mod Italien, som en hævn for valget, og som blev startet af Juncker, eftersom

hans erklæringer inden valget ikke fremprovokerede et kollaps af italienske statsobligationer. Moody's advarede i dag om, at, med mindre den nye regering holder sig til de såkaldte »reformer« (nedskæringer, sænkning af lønninger og pensioner som i Grækenland), vil »markederne« (alias, spekulanter) snart reagere.

Movisol, LaRouche-bevægelsen i Italien, responderer til disse trusler med LaRouches Fire Love, som var i centrum for vore egne valgkampagner i Italien, med meget gode responser fra mange kandidater: Med Glass-Steagall kan Italien forebygge sådanne spekulative angreb og tildele realøkonomien resurser, begyndende med de bydende nødvendige infrastrukturprojekter, såsom genopbygningen af de jordskælvsramte områder og med den Maritime Silkevej, som blev støttet af Paolo Gentilonis italienske regering, der vil forblive ved magten til efter påske, hvor rådslagninger om en ny regering vil begynde. Movisol er den eneste styrke i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring dette fempunktsprogram: LaRouches Fire Love og den Nye Silkevej. En regering kan og må dannes på basis af dette program, og kun på basis af dette program.

Foto: Leder af Movisol og mangeårig samarbejdspartner til Lyndon og Helga LaRouche, Liliana Gorini, taler for en konference i Alba, Piemonte, nov., 2016.

Vil italiensk valg og muligt SPD-nej

til stor koalition i Tyskland starte finanskaos på søndag? Politisk Orientering 1. marts. 2018 v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibiriske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé, at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

**EIR-interviews om videnskab
og industri, inkl.
fusionskraft, fra
Big Science Business Forum
2018 i København.**

**EIR interviews about science
and industry, incl. fusion
energy, etc. from
Big Science Business Forum
2018 in Copenhagen**

København, 1. marts, 2018 – I forbindelse med det første europæiske Big Science Forum 2018 i København den 27.-28. feb., fik EIR's kontor i København mulighed for at få flere betydningsfulde interviews om forskellige facetter af ITER's tokamak fusionsenergi-projekt (ITER: International Thermonuclear Experimental Reactor), der er under opførelse i Frankrig. ITER-samarbejdet omfatter EU, USA, Rusland, Kina, Indien, Korea og Japan – hvilket svarer til mere end halvdelen af verdens befolkning.

ITER's mål er at bygge en eksperimental reaktor, der kan opnå $Q=10$, dvs., at selve reaktoren vil producere ti gange så meget energi som output, i forhold til input-energien, i 2025 (eksklusiv energiforbrug uden for reaktoren), selv om det ikke vil blive forbundet til elektricitetsnettet. Det er det næste skridt i demonstrations-kraftværket, eller DEMO. En vigtig ting, som ITER-tokamakken vil blive brugt til, er at studere en »brændende plasma« – selve plasmas egen evne til at være med til at opvarme reaktionen i tillæg til udefrakommende varmekilder.

Tre af *EIR's* interviews er på engelsk: med kommunikationsdirektøren for Fusion for Energy, EU's gren af projektet; med dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina; og så med en fransk industriel højteknologileverandør af ITER-komponenter.

Big Science Business Forum 2018 var et stort initiativ, som Danmarks Uddannelses- og Forskningsministerium har taget, med det formål at skabe det, LaRouche har kaldt en »videnskabelig drivkraft«; dvs., den videnskabelige forsknings evne til at skabe økonomisk vækst i den overordnede økonomi. Forummet samlede for første gang folk fra hele Europa. Under denne konference blev det muligt for de syv Big Science-institutioner, såsom Fusion for Energy, den Europæiske Rumorganisation (ESA), CERN-acceleratoren, et par andre neutron- og røntgen-acceleratorer, det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium, det Sydeuropæiske Observatorium, mindre, tilknyttede institutioner i Europa og de high-tech-industrier, som i øjeblikket leverer, eller har potentiale til at kunne levere, komponenter eller ideer, at mødes og udveksle ideer om deres fremtidige investeringsplaner og indgå konkrete aftaler med industrien. Alle var overraskede, da flere end 1.000 mennesker tilmeldte sig arrangementet.

Flere af talerne, der repræsenterede de syv store forskningsinstitutioner, understregede, at menneskelig

nysgerrighed, fascination, inspiration og motivering var afgørende for at forfølge stor videnskab og bekræftede således LaRouches centrale idé om, at menneskelig kreativitet er udgangspunktet for videnskab, teknologi, økonomi og vores civilisation som helhed.

Den danske forsknings- og uddannelsesminister Søren Pind indledte sin tale med at sige, at denne konference var »et kig ind i fremtiden«. Portugals Carlos Moedas, EU-kommissær for forskning, videnskab og innovation, sagde, at de tilstedeværende også måtte være politiske – og tale for politikere og vælgere om, hvorfor, det er vigtigt at investere i 'Stor Videnskab' (Big Science). Som et negativt eksempel nævnte han eksemplet om en accelerator, der skulle have været bygget i Houston, USA, men som fik sit budget beskåret af USA's Kongres. Fordi den nødvendige politiske vilje ikke eksisterede i USA, blev ekspertisen centreret omkring Europa.

En anden interessant, politisk pointe, som blev rejst af flere af talerne på konferencen, var betydningen af at fortsætte det videnskabelige samarbejde med lande som Rusland, på trods af politiske spændinger.

Ud over de engelsksprogede interviews lavede *EIR* fire korte, dansksprogede interviews med Big Science Denmark og tre high-tech industrileverandører om den effekt, Big Science har haft på at øge deres teknologiske niveau.

EIR-Danmarks YouTube-kanals Big Science interviews er udlagt på det danske Schiller Instituts website: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Efterfølgende vil nogle af talerne på Big Science Business Forum 2018's plenarmøde også blive udlagt samme sted.

Foto: EIR's korrespondent i København Michelle Rasmussen interviewer dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina.

English:

EIR Interviews European and Chinese Fusion Energy Spokesmen in Copenhagen

COPENHAGEN, March 1 (EIRNS) – In connection with the first European-wide Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen on Feb. 27-28, {EIR}'s Copenhagen bureau was able to get several important interviews on different facets of the International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER) tokamak fusion energy

project, under construction in southern France. The ITER cooperation includes the EU, U.S., Russia, China, India, Korea and Japan – more than half of the world's population.

ITER's goal is to build an experimental reactor which will achieve $Q=10$, that is, that the reactor itself will produce 10 times the output of energy input in 2025 (not including energy use outside of the reactor), though it will not be connected to

the electricity grid. That is the next step in the demonstration

power plant, or DEMO. One important thing the ITER tokamak will

be used for, is to study a "burning plasma," – the ability of the plasma itself to help heat the reaction, in addition to outside heat sources.

Three of the {EIR} interviews are in English: with the communications director for Fusion for Energy, the EU arm of the

project; with Dr. Luo Delong, the director general for ITER China; and also with a very high-technology French industrial supplier of ITER components.

Big Science Business Forum 2018 was a great initiative taken by the Danish Ministry for Science and Education, to create what

LaRouche has called a "science-driver," the ability of scientific

research to generate economic growth in the general economy.

It

gathered people, for the first time, on a European-wide basis. During this conference, the seven Big Science institutions, such as Fusion for Energy, the European Space Agency, the CERN accelerator, a couple of other neutron and x-ray accelerators, the European Molecular Biology Laboratory, the European Southern Observatory, smaller affiliated institutions in Europe, and the high-tech industries which either currently, or potentially, supply components or ideas, were able to meet to exchange ideas about their future investment plans, and make concrete agreements with industry. Everyone was surprised when over 1,000 people registered for the event.

Several of the speakers representing the seven big science institutions underlined that human curiosity, fascination, inspiration and motivation were essential for the pursuit of big science, confirming LaRouche's central idea that human creativity is the starting point for science, technology, economy and our civilization as a whole.

Danish Minister for Science and Education Søren Pind prefaced his speech by saying that this conference was a "peek into the future." Portugal's Carlos Moedas, EU Commissioner for Research, Science and Innovation, said that the people in the room also had to be political – to address politicians and voters on why it is important to invest in Big Science. As a negative example, he used the example of an accelerator that was supposed to have been built in Houston, but which had its funding cut by the U.S. Congress. Because the necessary political will did not exist in the United States, the expertise became centered in Europe.

Another interesting political point brought up by several speakers during the conference was the importance of continuing

the scientific cooperation with countries such as Russia, despite the political tensions.

In addition to the English-language interviews, {EIR} conducted four short Danish-language interviews with Big Science

Denmark, and three high-tech industrial suppliers, about the effect Big Science has had on raising their technological levels.

All of the EIRDenmark YouTube channel's Big Science interviews are also posted to the website of the Schiller Institute in Denmark: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Some speeches during the Big Science Business Forum 2018's plenary session will also be posted there.

EIR (Executive Intelligence Review, Michelle Rasmussen) lavede følgende interviews den 27. februar 2018:

In English:

På engelsk

Fusion for Energy, Stavros Chatzipanagiotou

Fusion and China, ITER China, Luo Delong

Fusion and Industry, CNIM, Jean-Claude Cercassi, French ITER component supplier

På dansk

In Danish:

Big Science Danmark og tre firmaer

Nogle taler fra Plenary Session I:

Fusion for Energy

Richard Cobben, Head of ITER's Delivery Department

Spørgsmål til EU's Mogherini om forfølgelse i Ukraine af Natalia Vitrenkos PSPU-parti

22. feb., 2018 – Den 20. feb. blev en parlamentarisk forespørgsel indgivet til EU's høje repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, af medlem af EU-parlamentet Marco Zanni (Uafhængig, Italien) med hensyn til forfølgelsen af Ukraines Progressive Socialistparti:

»Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) blev etableret i 1996 og har siden da opereret i overholdelse af Ukraines love og Forfatning.

På sine tre seneste kongresser har PSPU ændret sine vedtægter, sit program og sine lederskabsorganer, for at overholde nye regler 'Om politiske partier i Ukraine' og 'Om fordømmelse af kommunistiske og nationalsocialistiske (nazistiske) totalitære regimer og forbud mod propaganda for deres symboler'.

Justitsministeriet har modtaget den krævede dokumentation, men har afvist ændringerne og nægtet at kommentere og forklare, hvordan beslutningerne, der blev vedtaget på de tre kongresser, skulle være i modstrid med de nye ukrainske love.

I juli 2017 henvendte PSPU sig til Distriktsadministrationsdomstolen for byen Kiev, for at klage

over Justitsministeriets beslutning.

I betragtning af, at PSPU-aktivitet, inklusive deltagelse i valg, de facto er blevet stoppet siden 2015, og i forventning om en domstolsafgørelse,

Beder vi [Høje repræsentant] VP (vicepræsident) / AR om at finde ud af:

- om de kender til spørgsmålet, inklusive gennem EU-delegationen i Ukraine og EU's konsulterende mission;
- om de ikke mener, at udviklingerne repræsenterer en alvorlig overtrædelse af friheden til meninger og politiske ytringer, eftersom PSPU er et af hovedoppositionspartierne.«

Foto: Dr. Natalia Vitrenko, leder af Ukraines Progressive Socialistparti, her et screengrab fra hendes video, der blev udlagt 1. november, 2016. Den blev filmet uden for hendes kontorer, der blev besat af sikkerhedsstyrker, og det ses tydeligt, at Natalia Vitrenko er bange. Interviewet kan ses på russisk her <https://youtu.be/luE8frGHjgY>.

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gilleberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et

glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insistere på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Download (PDF, Unknown)

Er EU i færd med at udarbejde sin egen politik for Bælte & Vej?

11. jan., 2018 – Under pres er den Europæiske Union i færd med at udarbejde sit eget »udkast for det eurasiske kontinents

sammenkobling«, som efter planen skal flettes sammen med Bælte & Vej Initiativet. Dette udtalte EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut, på en pressekonference i går, iflg. *Xinhua*. Alt imens meget lidt vides om denne pressekonference, så blev den holdt få timer efter, at den franske præsident Emmanuel Macron afsluttede sit statsbesøg til Kina, hvor han opfordrede Europa til at omfavne Bælte & Vej Initiativet.

Som svar på et spørgsmål om denne meddelelse om et EU-»udkast«, sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium Lu Kang på sin faste nyhedsbriefing: »Den europæiske side er velkommen til at deltage i Bælte & Vej Initiativet, og vi er rede til at arbejde sammen med dem om win-win-samarbejde inden for sammenkobling og andre områder.«

Baseret på princippet om at opnå fælles vækst gennem diskussion og samarbejde, vil Kina gå sammen med EU i fremme af velstand og stabilitet på det eurasiske kontinent og i opbygning af et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid, sagde Lu.

Dette »udkast« stammer fra et møde mellem lederne af Kina og EU i Bruxelles i 2015, hvor det blev aftalt at styrke samarbejde på infrastrukturområdet og etablere en »platform for sammenkobling og samarbejde«. EU og Kina formulerede i fællesskab retningslinjer, inklusive »at åbne op, gennemskuethed og finans- og miljøbæredygtighed«, under Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i maj, 2017. Dette udkast vil blive udgivet i de kommende måneder.

EU vil have en god ramme for at fremme sit samarbejde med Kina og andre europæiske og asiatiske partnere, og for at tilpasse sig Bælte & Vej, skal Schweisgut have sagt.

Foto: EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut.

Kinas Silkevejsånd inspirerer Frankrigs Macron; Hvornår vil den nå Berlin og Bruxelles? Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 11. jan., 2018. pdf og video

Mange gange er denne form for pessimisme blot en 'comfort zone', for når folk først har boret hælene i jorden med deres pessimisme, betyder det, at de ikke behøver gøre noget, for verden er alligevel håbløs, og derfor behøver man ikke ændre den.

Det er min holdning, at, når tingene udvikler sig i en positiv retning, har alle – næsten alle på denne planet – mulighed for at forbedre ting og ændre ting til det bedre, hvis muligheden skabes. Jeg vil derfor appellere til folk om at have et kulturelt optimistisk livssyn på disse spørgsmål, for at sidde på hænderne og intet foretage sig i et historisk øjeblik som det aktuelle, er næsten en forbrydelse.

**Muellers efterforskning er
kriminalitet for
åbent tæppe: Tiden er kommet
til at gøre en
ende på geopolitik.**

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut**

**Nyt Paradigme Webcast, 21.
dec., 2017.**

Dansk Udskrift.

Jeg mener, dette simpelt hen kræver en fortsættelse af vores mobilisering. Jeg ved, vore kolleger i USA fra LaRouche PAC har produceret en ny brochure med krav om at gennemføre min mand, Lyndon LaRouches Fire Love, og om, hvorfor USA må gå sammen med Kina om opbygning af den Nye Silkevej, både hjemme og internationalt. Brochuren [»LaRouche's Four Laws & America's Future on the New Silk Road«] [1] er udgivet. Jeg vil opfordre vore seere og lyttere til at få fat i dette dokument: Læs det, for det indeholder alle løsningerne, de korrekte økonomiske koncepter for USA og resten af verden for at komme ud af den nuværende krise.

Dette er en presserende hastesag, for vi kunne få en nedsmeltning af systemet, hvornår, det skal være. For lige at nævne det ganske kort, så minder denne bitcoin-mani, der nu finder sted, virkelig om tulipanboblen [i 1637] før den brast. Kina har erkendt denne fare og forbyder grundlæggende set spekulation i bitcoins. Alle disse tossestreger gør det klart, at det er presserende nødvendigt at gennemføre Glass-Steagall, og alle hr. LaRouches Fire Love, der især omfatter en massiv forøgelse af arbejdsstyrkens produktivitet gennem et forceret program for fusionsteknologi, samarbejde om rumforskning og højteknologiske investeringer generelt; og med mindre, man gør dette, inkl. højteknologisk infrastruktur – og den nylige Amtrak-ulykke i staten Washington understreger blot, at dette er absolut nødvendigt – med mindre man gør dette som en samlet pakke, tror jeg ikke, verden vil komme ud af denne krise.

[1] <https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>

Download (PDF, Unknown)